

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Co/28/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812204879
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8812204879.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove vo veci žalobcu: BL Telecom debt, s.r.o. so sídlom Bratislava, Ul. Šoltésovej č. 14, zastúpeného: Advokátska kancelária SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o. so sídlom Šoltésovej č. 14, Bratislava, proti žalovanej: A. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ so sídlom Petrovská č. 10, Skalica, zastúpeného JUDr. Jozefom Kempom, advokátom v Chorvátskom Grobe, Námestie Josipa Andriča č. 1, o zaplatenie 248,95 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov n/Topľou č.k. 10C 161/2012-41 z 28.08.2013 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka.

Nepriznáva účastníkom ani vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd žalobu v predmetnej veci zamietol, náhradu trov konania účastníkom nepriznal a zaviazal žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 58,78 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Určil, že zmluvná podmienka dojednaná v Dodatku k Zmluve o pripojení Fix zo dňa 21.03.2007 v tabuľke č. 1 týkajúca sa zmluvnej pokuty v sume 248,95 Eur je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Vychádzal zo zistenia, že nárok uplatnený v tomto konaní zo strany žalobcu je založený na neprijateľnej zmluvnej podmienke, a preto ho bolo potrebné zamietnuť.

Výrok o náhrade trov konania vo vzťahu medzi účastníkmi odôvodnil tým, že žalovaná si žiadne trovy konania neuplatnila a jej nároky nevyplyvajú ani zo spisu, preto táto náhrada nebola vo vzťahu medzi účastníkmi priznaná.

Pokiaľ ide o trovy konania vedľajšieho účastníka, tomuto vznikol nárok na plnú náhradu trov konania, nakoľko zastupoval vo veci úspešného účastníka, pričom tieto trovy pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 58,78 Eur.

Výrok o určení neprijateľnej zmluvnej podmienky odôvodnil tým, že dojednanie o zmluvnej pokute je takouto neprijateľnou zmluvnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve, a preto je potrebné túto okolnosť vyjadriť priamo vo výroku rozhodnutia.

Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, a to len proti výroku o trovách vedľajšieho účastníka.

Poukázal na to, že vedľajší účastník je združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov, pričom tým plní svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené. Vyžaduje sa od neho odborná pripravenosť, bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a orientovať sa v oblasti spotrebiteľského práva. Ak by nebola potrebná odborná pripravenosť spotrebiteľského združenia, mohlo by poskytnúť predmetnú ochranu aj iné občianske združenie zastúpené právnym zástupcom rovnako ako spotrebiteľské združenie. Takýmto záverom nasvedčuje aj judikatúra súdov.

Je možné spochybniť účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu.

Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva, že žalovanému neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. Sám vedľajší účastník neposkytoval ochranu práv žalovanému ako spotrebiteľovi.

Nemožno súhlasiť s postupom, podľa ktorého dochádza k hromadnému vstupu združení na ochranu spotrebiteľa, pričom tieto vstupujú do sporov automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Je potom otázka, či je účelom vstupu do konaní ochrana spotrebiteľa alebo zisk, ktorý vznikne z priznaných trov konania.

Vedľajší účastník ako odborne spôsobilý subjekt vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia. Preto vedľajší účastník do konania nepriniesol žiaden prínos.

Podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Tomu nasvedčuje judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (3Cdo 188/2012 z 05.02.2013). Súd si musí vždy ujasniť, či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať, s jeho podporou súhlasí alebo či nevyjadril nesúhlas. V tomto smere aplikácia § 101 ods. 3 O.s.p. neprichádza do úvahy na prípad vyjadrenia sa účastníka konania k vstupu vedľajšieho účastníka do konania, pretože nejde o vyjadrenie k postupu a vedeniu konania.

Naviac, je potrebné poukázať na to, že Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky poskytnutými dotáciami jednak hradí výdavky spotrebiteľských združení a zároveň podporuje odbornosť spotrebiteľských združení v oblasti ochrany práv spotrebiteľov. Na základe toho navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal a priznal žalobcovi proti vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania.

Vedľajší účastník sa k odvolaniu žalobcu do rozhodnutia odvolacieho súdu nevyjadril.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1,2 O.s.p., a to bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

So zreteľom na obsah odvolania žalobcu, v odvolacom konaní bol preskúmaný výrok napadnutého rozsudku o trovách konania vedľajšieho účastníka, a preto ostatné výroky napadnutého rozsudku, ktoré odvolaním napadnuté neboli, v odvolacom konaní preskúmané neboli a ako také nadobudli právoplatnosť (§ 206 ods. 2 veta prvá O.s.p.).

Pokiaľ ide o napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, je potrebné konštatovať, že súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav, osvojil si správny právny názor a vo veci aj správne rozhodol. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvého stupňa nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

Účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal (§ 142 ods. 1 O.s.p.).

Ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva, alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je (§ 93 ods. 1 O.s.p.).

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 O.s.p.).

Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh (§ 93 ods. 3 O.s.p.).

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O.s.p.).

V predmetnej veci súd prvého stupňa správne postupoval, pokiaľ priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania ako úspešnému subjektu proti žalobcovi, ktorý v konaní úspech nemal. Vedľajší účastník je plne legitimovaným subjektom na vystupovanie v tomto konaní ako subjekt, ktorý ochraňuje práva spotrebiteľa, a to v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p. Právo na právne zastúpenie je garantované Ústavou Slovenskej republiky a vedľajší účastník ako právnická osoba - združenie na ochranu spotrebiteľa, teda občianske združenie, nemôže byť výnimkou v tom smere, že by sa takému účastníkovi malo toto ústavné právo odopierať. Nemožno súhlasiť s názorom, že občianske združenie, ktoré bolo založené na ochranu práv občana - spotrebiteľa, musí vo svojej podstate samo osebe zabezpečovať aj právne služby a ochranu práv spotrebiteľa po právnej stránke. Zabezpečenie právneho zástupcu z radov advokátov je plne v súlade s plnením účelu a poslania tohto občianskeho združenia, pretože najmä v súčasnosti pri komplikovanej právnej úprave a často meniacej sa legislatíve, pri potrebe naštudovania a zvládnutia noriem Európskej únie je nepochybné, že zastupovanie kvalifikovaným právnym zástupcom z radov advokátov je nutné a žiaduce, pričom nijakým spôsobom sa takto nespochybňuje podstata a poslanie občianskeho združenia. Práve naopak, ide o prejav zodpovedného a kvalifikovaného prístupu pri ochrane práv spotrebiteľa. V tejto súvislosti je potrebné poukázať tiež na to, že samotný žalobca je v konaní zastúpený advokátskou organizáciou.

Pokiaľ žalobca vo svojom odvolaní namieta okolnosť, že vedľajší účastník vstupuje do celého radu sporov vedených na jednotlivých okresných súdoch a je pritom motivovaný len možnosťou dosiahnutia zisku na trovách konania, nie je možné súhlasiť s tým, že by bolo preukázané, že motiváciou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je len zisk a tomuto postupu nemožno nič vyčítať, pokiaľ takýmto spôsobom vedľajší účastník naplňa svoje základné poslanie v rovine ochrany práv spotrebiteľa.

Zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovolávali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania, alebo zastupovanie advokátom. Zo strany vedľajšieho účastníka teda ide o plne eurokonformný prístup pri riešení právneho zastúpenia aj v tejto právnej veci.

Naviac je potrebné poukázať na to, že ochrana práv spotrebiteľa v tomto konaní zo strany vedľajšieho účastníka bola účinná aj z toho dôvodu, že po vstupe do konania sa vedľajší účastník vo veci vyjadril, navrhol žalobu zamietnuť a tento návrh aj náležite odôvodnil, čo bol úkon nepochybne na prospech spotrebiteľa, teda žalovanej v tomto konaní.

Pokiaľ ide o súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, tento sa v zmysle platnej právnej úpravy (§ 93 ods. 3) nevyžaduje a je možné rozhodnutie o prípustnosti vedľajšieho účastníctva v zmysle tohto zákonného ustanovenia, avšak len na návrh, ktorý v tomto konaní vznesený nebol.

Ustanovenie § 93 ods. 3 O.s.p. nie je možné vykladať tak, že sa vyžaduje súhlas hlavného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Zákon (O.s.p. vo vyššie uvedenom ustanovení) upravuje otázku prípustnosti vedľajšieho účastníctva, teda zistenie širších okolností, na základe ktorých bude možné rozhodnúť o tom, či určitý vedľajší účastník môže v konaní vystupovať alebo nie, teda predovšetkým či preukázal právny záujem na výsledku sporu, alebo inú legitímáciu vyplývajúcu zo zákona (§ 93 ods. 1,2 O.s.p.) a súhlas hlavného účastníka je len čiastkovou okolnosťou, ktorú súd môže pri rozhodovaní o prípustnosti vedľajšieho účastníctva zvažovať. Taktiež nie je možné súhlasiť s názorom, že pri zisťovaní názoru alebo súhlasu hlavného účastníka s vedľajším účastníctvom v konaní, by nebolo možné použiť ustanovenie § 101 ods. 3 O.s.p., pretože okolnosť, či vedľajšie účastníctvo v konkrétnom prípade je prípustné alebo nie, je v skutočnosti postupom konania a jeho vedení.

Pokiaľ ide o okolnosť, že združenie môže požívať prostriedky poskytované štátom na podporu ochrany spotrebiteľa, táto okolnosť nie je z pohľadu priznania náhrady trov konania právne významná.

Správne preto postupoval súd prvého stupňa, pokiaľ priznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, tieto trovy súd prvého stupňa náležite vypočítal a odôvodnil v odôvodnení svojho rozhodnutia v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov a ustálil tieto trovy na celkovú sumu 58,78 Eur.

Preto postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého žalobca ako účastník, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal, nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a vedľajšiemu účastníkovi ako úspešnému subjektu žiadne preukázateľné trovy spojené s odvolacím konaním nevznikli, preto táto náhrada nebola priznaná žiadnemu zo zainteresovaných subjektov.

Vedľajší účastník sa síce vyjadril vo veci podaním zo 14.02.2014, v ktorom si uplatnil aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania, avšak toto podanie došlo odvolaciemu súdu 28.02.2014, teda po rozhodnutí, nakoľko odvolací súd rozhodoval 27.02.2014. Preto takto neskoro uplatneným nárokom (došlým na odvolací súd až po jeho rozhodnutí) nebolo možné vyhovieť.

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolanie nie je prípustné.